

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Strona pozwana: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Sentencja

Wykładni art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, że „zasady i warunki ustanowione we wszystkich układach zbiorowych”, o których mowa w tym przepisie, obejmują też zasady i warunki, które zostały ustanowione w układzie zbiorowym, a które zgodnie z prawem państwa członkowskiego pomimo rozwiązania tego układu pozostają w mocy w odniesieniu do stosunków pracy objętych nim bezpośrednio przed jego rozwiązaniem do czasu objęcia tych stosunków nowym układem zbiorowym lub zawarcia z właściwymi pracownikami nowego porozumienia o charakterze indywidualnym.

(¹) Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Ministerstvo práce a sociálních věcí przeciwko B.

(Sprawa C-394/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 i rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Właściwe ustawodawstwo krajowe — Określenie państwa członkowskiego właściwego do przyznania świadczenia rodzinnego — Sytuacja, gdy pracownik migrujący i jego rodzina mieszkają w państwie członkowskim, w którym mają ośrodek interesów życiowych i w którym pobrano świadczenie rodzinne — Wniosek o świadczenie rodzinne w państwie członkowskim pochodzenia po wygaśnięciu prawa do świadczeń w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Przepisy krajowe państwa członkowskiego pochodzenia przewidujące przyznanie takich świadczeń każdej osobie, która jest zameldowana na pobyt stały w tym państwie]

(2014/C 409/22)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Strona pozwana: B.

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 592/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r., a w szczególności jego art. 13, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie zostało uznane za państwo właściwe do przyznania osobie świadczenia rodzinnego wyłącznie ze względu na fakt, iż osoba ta jest zameldowana na pobyt stały na terytorium tego państwa członkowskiego, w sytuacji gdy ani ona, ani członkowie jej rodziny nie pracują ani nie mają zwykłego miejsca zamieszkania we wspomnianym państwie członkowskim. Artykuł 13 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on także temu, aby państwo członkowskie, które nie jest państwem właściwym w odniesieniu do danej osoby, przyznało jej świadczenia rodzinne, chyba że istnieje precyzyjny i szczególnie bliski łącznik między rozpatrywaną sytuacją a terytorium tego pierwszego państwa członkowskiego.

- 2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r., a w szczególności jego art. 11, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono temu, aby państwo członkowskie zostało uznane za państwo właściwe do przyznania osobie świadczenia rodzinnego wyłącznie ze względu na fakt, iż osoba ta jest zameldowana na pobyt stały na terytorium tego państwa członkowskiego, w sytuacji gdy ani ona, ani członkowie jej rodziny nie pracują ani nie mają zwykłego miejsca zamieszkania we wspomnianym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – Vilniaus energija UAB przeciwko Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Sprawa C-423/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym — Dyrektywa 2004/22/WE — Kontrola metrologiczna układów pomiarowych — Wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych — Zakaz używania tego wodomierza bez uprzedniej kontroli metrologicznej układu]

(2014/C 409/23)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vilniaus energija UAB

Strona pozwana: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Sentencja

Artykuł 34 TFUE oraz dyrektywę 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowych uregulowań i praktyk, zgodnie z którymi wodomierz do pomiaru wody ciepłej spełniający wszystkie wymagania tej dyrektywy, podłączony do urządzenia do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, należy uznać za układ pomiarowy i w związku z tym nie może on być używany zgodnie ze swym przeznaczeniem, dopóki nie przejdzie razem z tym urządzeniem kontroli metrologicznej jako układ pomiarowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Ronny Verest, Gaby Gerards przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-489/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek dochodowy — Przepisy zmierzające do unikania podwójnego opodatkowania — Opodatkowanie dochodów z nieruchomości osiągniętych w państwie członkowskim innym niż państwo rezydencji — Metoda zwolnienia z zastrzeżeniem progresji w państwie członkowskim rezydencji — Różnica w traktowaniu nieruchomości położonych w państwie członkowskim rezydencji i w innym państwie członkowskim)

(2014/C 409/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen